

Hilary Mantel (vert. Gerda Baardman, Anne Jongeling) : 'De geest geven' Uitgeverij Atlas Contact, Amsterdam/Antwerpen 2016. Zie ook: www.atlascontact.nl (MOOCA/ Pijn/ Psychiatrie/ Endometriose/ Kinderloosheid/ Medicijngebruik/ED)

Soort boek/ziekte/stijl:

Ik schrijf dit niet omdat ik op medeleven uit ben... Ik schrijf om het verhaal van mijn kinderjaren en mijn kinderloosheid de baas te worden en om mezelf te lokaliseren.

Cover tekst: 'Hilary Mantel groeide op in het landelijke na-oorlogse Engeland. Ridder wilde zij worden en zij leefde in de volle overtuiging dat de benodigde vaardigheden en talenten, zoals ridderlijkheid, paardrijkunst en zwaardvechten, binnen handbereik lagen. Eenmaal getrouwd begon zij te lijden aan een hardnekkige pijn die agressieve medicatie en zelfvertrouwen-ondermijnende psychotherapie noodzakelijk maakten, en ten slotte onderging ze een ineffectieve maar niet terug te draaien operatie. Zij zou nooit meer kinderen kunnen krijgen. In plaats daarvan ontdekte zij in haarzelf de ene roman na de andere. Dit memoir geeft ons een inzicht waar haar vertelkunst vandaan komt. Die bron, lezen we, ligt al in haar vroege jeugd.' Boek van 236 pagina's.

Over de schrijfster:

Zie ook: https://nl.wikipedia.org/wiki/Hilary_Mantel

Hilary Mary Thompson (1952} groeide op in Engeland als oudste van drie kinderen. Haar ouders scheidden van tafel en bed en Mantel zag haar vader na haar elfde niet meer. Ze nam later de naam van haar stiefvader Jack Mantel aan. Ze trouwde in 1972, maar Mantel kon geen kinderen krijgen als gevolg van de endometriose die zij had. Zij woonde en werkte op verschillende plekken, van Zuid Afrika tot Engeland, van verkoopster tot filmcriticus. Haar gezondheidsklachten werden jarenlang afgedaan als psychisch. Mantel schreef diverse boeken.

Wat viel op:

Het boek is ook een indrukwekkende exploratie naar het ontstaan van haar schrijverschap.

Recensies/Extra:

<http://www.mirandaleest.nl/recensie-de-geest-geven-hilary-mantel/>

MirandaLeest: '(...)Mantel is zeer openhartig en schrijft, hoewel soms een beetje van de hak op de tak, toch in een heldere stijl, waardoor je nooit de draad van het verhaal kwijt raakt. Het voelt een beetje of je een zeer uitgebreide brief van een dierbare vriendin leest. (...)

<https://www.hebban.nl/boeken/de-geest-geven-hilary-mantel>: 'In het eerste hoofdstuk, 'Een tweede huis', beschrijft Mantel hoezeer de dood van haar stiefvader haar heeft aangegrepen, ook vanwege bepaalde, nog niet verwerkte gebeurtenissen uit het verleden. In 'Geoffrey, plaag haar niet zo!' neemt Mantel de lezer mee naar haar vroege kindertijd (...). In 'Glimlach' heeft Mantel de complexe puberteit bereikt (...). In het slotdeel van deze memoires vertelt Mantel dat ze door een reeks medische fouten en misverstanden kinderloos is gebleven, en dat de geesten van de ongeborenen, net als gemiste kansen of niet omgeslagen bladzijden, haar leven als schrijfster hebben

beïnvloed.’

<http://www.boekenbeschrijfster.nl/content/hilary-mantel-%E2%80%93-de-geest-geven>

<http://www.atlascontact.nl/boek/de-geest-geven/>

Dit boek in de pers:

Spitsvondige, originele, empathische memoires met veel oog voor detail. – *Trouw*

Een belangrijk boek, tastend probeert de auteur te begrijpen hoe ze werd tot wie ze is. Voor de lezer wordt zichtbaar waar de oorsprong van Mantels grote vertelkunst ligt.’ – *Der Spiegel*

‘Een uitzonderlijk verhaal, soms komisch, vaak grimmig, maar bovenal een overlevingsverhaal.’ – *The Spectator*

Ze is afwisselend spottend, zakelijk, visionair en grappig, maar altijd ongelooflijk boeiend.’ – *Daily Telegraph*

‘Gewoon verbluffend – helder en waarachtig.’ – *The Guardian*

‘Wat een opmerkelijke schrijver is Hilary Mantel. Haar observaties snijden diep... een verrassende en gedurfde memoir; hoe meer ik er in lees, hoe verontrustender het wordt.’ – Helen Dunmore